

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Οι συντάξεις αποτελούν ένα ιδιαίτερα επίκαιρο θέμα που απασχολεί όχι μόνο τους συνταξιούχους αλλά και τους εργαζόμενους. Παρά τη μακροβιότητα του ελληνικού κοινωνικού συστήματος, ο προβληματισμός όλων για το μέλλον είναι έντονος. Από τα αποτελέσματα μιας έρευνας γνώμης πολιτών* προκύπτει η έντονη δυσαρέσκεια των πολιτών τόσο για τις συντάξεις του κοινωνικού συστήματος όσο και για την περίθαλψη που προσφέρει στους ασφαλισμένους.

* Πηγή : *Attitudes toward pensions in Greece* , O. O'Donnell – P. Tinios, 2001

-

Η συντριπτική πλειοψηφία (87%) συμφωνεί σε κάποιο βαθμό ότι **οι κρατικές συντάξεις είναι ιδιαίτερα χαμηλές**

-

Σχεδόν το 60% των ερωτηθέντων πιστεύουν ότι η μηνιαία τους σύνταξη δεν θα είναι επαρκής για τα χρόνια που δεν θα εργάζονται

-

Ένας στους δύο εκφράζουν την άποψη ότι **οι παροχές του συστήματος είναι**
δυσανάλογα χαμηλές σε σχέση με το ύψος
των εισφορών

-

Το **70%** δηλώνει ότι θα μπορούσε να έχει ένα καλύτερο επίπεδο αποδόσεων μέσα από
ένα **ιδιωτικό συνταξιοδοτικό πρόγραμμα**

Προβληματισμένοι εμφανίζονται οι νέοι...

Από τη στιγμή που ξεκινάει η επαγγελματική σταδιοδρομία ενός ανθρώπου ξεκινάει και η μεγάλη προσπάθεια να εξασφαλίσει ένα καλύτερο επίπεδο ζωής για τον ίδιο και για τα μέλη της οικογένειάς του, ταυτόχρονα όμως αρχίζει να σκέφτεται και αν όλα αυτά τα αγαθά που εξασφαλίζει σήμερα με την εργασία του θα μπορεί να τα έχει και στο μέλλον ως συνταξιούχος.

Γι' αυτό από σήμερα πρέπει να προνοήσει και να σχεδιάσει μεθοδικά τα εισοδήματά του για να μπορεί να απολαμβάνει όλες τις ανέσεις ου μέσα από σκληρή δουλειά απέκτησε. Και πρέπει σήμερα να το σκεφτεί γιατί ίσως αύριο να είναι αργά για να ξεκινήσει!

Κάτω των €500 οι κύριες συντάξεις!!!

Το 2006 τα κατώτατα όρια κύριας μηνιαίας σύνταξης των μισθωτών και αυτοαπασχολούμενων (1) κυμάνθηκαν μεταξύ €372 και €445. Επίσης, τα ποσά της μέσης σύνταξης ήταν ιδιαίτερα χαμηλά, αφού διαμορφώθηκαν από €594 έως €696 το μήνα, υποδηλώνοντας ότι υπάρχει μεγάλη συγκέντρωση συνταξιούχων στα κατώτατα όρια.

Ο κίνδυνος φτώχειας για την τρίτη ηλικία στη χώρα μας είναι ορατός και εξαιρετικά πιο πιθανός, συγκριτικά με την υπόλοιπη Ευρώπη.

(1) ΙΚΑ και ΟΑΕΕ

(2) ΟΟΣΑ, Mylonas & Maisonneuve, 1999

Σε τρεις δεκαετίες οι νέοι θα είναι λιγότεροι. Ποιος θα πληρώ νει τις συντάξεις;

Ένα επίσης άσχημο φαινόμενο που θα αντιμετωπίσει η χώρα μας στα επόμενα χρόνια είναι το μεγάλο ποσοστό συνταξιούχων έναντι των νέων και εργαζόμενων λόγω που η γήρανση του πληθυσμού αλλάζει δραματικά. Σήμερα το κοινωνικό σύστημα βασίζεται στην ύπαρξη ενός υψηλού ποσοστού εργαζομένων οι οποίοι είναι σε θέση να καλύψουν τις συντάξεις.

Έχει υπολογισθεί ότι η βιώσιμη αυτή αναλογία είναι 4 εργαζόμενοι-ασφαλισμένοι για 1 συνταξιούχο. Σταδιακά όμως αλλάζει η ηλικιακή δομή των κοινωνιών. Ο δείκτης γονιμότητας παρουσιάζει μεγάλη πτώση, ενώ ταυτόχρονα αυξάνεται το προσδόκιμο της ζωής. Αποτέλεσμα είναι η αλματώδης αύξηση του αριθμού των γηραιότερων ανθρώπων, καθώς και της μέσης ηλικίας των ανθρώπων. Έτσι η αναλογία ασφαλισμένων προς συνταξιούχους έχει διαμορφωθεί σε επίπεδο χαμηλότερο του 2 προς 1 στη χώρα μας. Με αποτέλεσμα οι συντάξεις να είναι αβέβαιες!!!

Τι θα πρέπει να σκεφτεί ο αυριανός συνταξιούχος;

Τρέχοντα έξοδα

Λειτουργικά έξοδα σπιτιού (ηλεκτρικό ρεύμα, τηλέφωνο, ύδρευση, συντήρηση σπιτιού), οικογενειακές υποχρεώσεις, προσωπικά έξοδα κ.ά.

Δαπάνες Υγείας

Είναι καλό να έχει υπόψη του, ότι κατά μέσο όρο οι δαπάνες για την υγεία είναι από 2,5 έως 5 φορές μεγαλύτερες στην τρίτη ηλικία, συγκριτικά με την περίοδο που εργάζεται.

Αλλαγή τρόπου ζωής

Αλλαγές στην οικογενειακή του κατάσταση όπως ένας γάμος, ένα διαζύγιο, η ευθύνη για παιδιά ή για υπερήλικες γονείς, συνήθως συνεπάγονται επιπλέον έξοδα. Καλό είναι να εκτιμηθεί κάθε ενδεχόμενο.

Χόμπι, ταξίδια

Μπορεί στην τρίτη ηλικία να θέλει να ανακαινίσει την κατοικία του, να αλλάξει το αυτοκίνητό του, να μετακομίσει σε δικό του αγρόκτημα στην επαρχία ή ακόμη να ταξιδέψει στο εξωτερικό. Η πραγματοποίηση αυτών των επιθυμιών επίσης κοστίζει και πρέπει να προβλέψει πώς θα τις χρηματοδοτήσει.

Έκτακτες υποχρεώσεις

Δεν είναι εύκολη υπόθεση να δανειστεί χρήματα από τράπεζα σε προχωρημένη ηλικία και γι' αυτό το λόγο θα πρέπει να έχει πάντα ένα κεφάλαιο έκτακτης ανάγκης.

Γιατί η ιδιωτική ασφάλιση αποτελεί την πιο σίγουρη λύση για το συνταξιοδοτικό?

Ιδιωτικά προγράμματα συνταξιοδότησης

Με ένα ιδιωτικό συνταξιοδοτικό πρόγραμμα, ο ασφαλισμένος μπορεί να καλύψει τη διαφορά μεταξύ της κρατικής σύνταξης και των εισοδημάτων που θα επιθυμούσε να έχει όταν δεν θα εργάζεται πλέον. Σε ένα τέτοιο πρόγραμμα δεν υπάρχουν ανώτατα όρια συνταξιοδότησης ή περιορισμοί στο βαθμό αναπλήρωσης.

Τα ασφαλιστικά προγράμματα λειτουργούν με το κεφαλαιοποιητικό σύστημα και αυτό σημαίνει ότι η αποταμίευσή του θα δημιουργήσει ένα δικό του κεφάλαιο, το οποίο θα αξιοποιείται με τον τρόπο που θα επιλέξει μέχρι να το χρησιμοποιήσει.

Το κεφάλαιο που συσσωρεύεται ανήκει αποκλειστικά στον ίδιο, σε αντίθεση με το αναδιανεμητικό σύστημα της Κοινωνικής Ασφάλισης, όπου οι εισφορές χρησιμοποιούνται άμεσα για την καταβολή συντάξεων σε τρίτους. Με αυτό τον τρόπο μπορεί πλέον να πάρει το μέλλον στα χέρια του και να ονειρεύεται από σήμερα εκ του ασφαλούς!

Στην ιδιωτική ασφάλιση μπορεί να επιλέξει τον τρόπο που θα του καταβληθεί το συσσωρευμένο κεφάλαιο με τους εξής δύο τρόπους:

A. Προγράμματα εγγυημένης σύνταξης

B. Προγράμματα δημιουργίας ενός εφάπαξ κεφαλαίου

Γιατί σήμερα;

Γιατί πολύ απλά... η αναβολή μπορεί να στοιχίσει ακριβά. Υπάρχουν 3 κίνδυνοι που μπορούν να αυξήσουν σημαντικά το ασφάλιστρο που θα καταβάλλει ένας ασφαλισμένος για ένα συνταξιοδοτικό πρόγραμμα.

1. Το κόστος «μακροζωίας»

Σήμερα ήδη ζούμε περισσότερο από το παρελθόν και εκτιμάται ότι στο μέλλον θα ζούμε ακόμη περισσότερο. Η μακροζωία είναι μεγάλο επίτευγμα του ανθρώπου, αλλά την ίδια στιγμή αυτό συνεπάγεται περισσότερα χρόνια συνταξιοδότησης και κατ' επέκταση μεγαλύτερο κόστος ασφάλισης.

2. Το κόστος πτώ σης επιτοκίων

Είναι φυσικό, ότι εάν το επιτόκιο με το οποίο υπολογίζονται οι παροχές ενός ασφαλιστικού προγράμματος εγγυημένης σύνταξης μειωθεί, τότε για να δημιουργηθεί το απαιτούμενο κεφάλαιο για τη σύνταξή του, θα χρειαστεί να αυξηθεί το ποσό της αποταμίευσής του.

3. Το κόστος μικρότερου χρόνου αποταμίευσης

Η αναβλητικότητα μειώνει το χρόνο αποταμίευσής του. Αφού ξεκινά αργότερα για να φθάσει στο ίδιο επιθυμητό αποτέλεσμα, απαιτούνται μεγαλύτερες θυσίες αποταμίευσης.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο συνδυασμός και των τριών αυτών κινδύνων μπορεί να εκτινάξει το κόστος στα ύψη.